UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita R. P. Ioannis Francisci Regis, è Societate Iesv

La Broue, Claude de

Coloniæ, 1660

§. 2. Rerum futurarum prædictiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45172

Visual Library

procul veneni suspicione; cùm neque ullus pestilentiæ rumor esset iis locis, & Franciscum ex peripneumonia obiisse constet: in vultu autem extitisse aliquid augustius, quod venerationem conciliaret de mortuo: &, quod ad eandem venerationem haud parùm contulit, Parochos è vicinia, ad duodeviginti saltem, ad funus tanquam consensu adventasse, per altas nives, propè supplicationes ducentium ritu, cum suâ quemque plebe, ad septingentos octingentosve paganos, unde monitos, nescias: neque enim ab ullo fuerant invitati: singulos illos Sacerdotes piè sacrificasse; post Sacrum solennius conjunctim peregisse cum cantu; ubi porrò secundum sacras ceremonias tumulandum corpus fuit, complorationem extitisse talem, qualem edere paterno in funere amantissimi filii solent, ut vix piæ turbæ complexibus eripi potuerit.

§. II. *Rerum futurarum prædictiones.*

NOn est unius cujuslibet, divinorum arcanorum conscium fieri: ac tametsi summus ille rerum suarum nostrarumque

dispensator tenebrosis etiam mentibus nonnihil lucis illius impertit, quę aperit futura, est id tamen pertarum, supremo illo arbitro ita ferè cum hominibus sese adhibente, ut interiori illa admissione non nisi mortalium innocentissimos dignetur, neque hos omnes. Certè è beato illo numero Franciscum fuisse, planum faciunt quæ sequuntur. Feminam quandam in flagitiorum cœno ad eam diem volutatam, quæ in eum, ignotum adhuc, confessura inciderat, ad honestatem morum, pudicitiamq; ardenter de more incitans vir Dei, *Sic habeto*, inquit: *ante sex menses Deum in te beneficentissimum experiere: in aliam prorsus mutaberis: & quæ futura est in te vis gratiæ, miraberis te talem fuisse, qualis extitisti ad hanc diem: atque adeò vix te ipsa agnosces.* Nec falsam prædictionem fuisse, declaravit eventus: intra illud temporis intervallum tanta in eâ facta mutatio, ut valere prorsus jussa flagitiosa licentia superioris ætatis, egregiè deinceps sibi constiterit, Deo castè famulans, nec ulla unquam arte Satanæ à consilio sanctè suscepto dimoveri potuerit. Virgo quædam erat ex earum numero, quarum

operâ

operâ animarum zelo æstuans Sacerdos, utebatur frequens ad mulierculas, ut diximus, aut extrahendas è fœdo volutabro, aut alendas, aut continendas deinde in officio. Hæc diuturnum laborem eundem, & malignum ægrius ferens, cum negaret aliquando Francisco enixius poscenti, quiddam istius generis, nec ullis sese precibus exorari pateretur; tum verò fronte juxta & oratione ad severitatem conversa, *Video*, inquit, *minimi me, minimi hortationes meas facis: sic habeto tamen; aliquando opera mea indigebis, requiresque absentem procul, atque adeò ad me venies.* Et sic prorsus evenit: haud ita diu pòst, Francisco morte sublato, virginem eandem fustuatio tam atrociter exceperunt petulantes juvenes quidam, quod piorum Francisci consiliorum administra & adjutrix, nefarii flagitii facultatem iis anteà ademerat, ut contusis artubus, movere vix corpus posset. Ergo adhibet medicamenta apta, idoneaque, quàm multiplicia artis Medicæ Chirurgicæque placita suggerebant: sed quicquid faceret, languebat nihilo secius, neque vires recuperabat, aut membrorum firmitatem.

tem. Proinde quærendam medicinam aliâ sapienter cogitans, ad optimi Patris tumulum perrexit: ibi consanata est. Hæc porrò prædictio, una licet, multa tamen tunc simul ac semel Francisco visa cognitaque fuisse declarat: moriturum se procul è loco, in quo tunc versabatur: malè mulctatum iri contumacem virginem: ea in destitutione inclamaturam opem optimi Moderatoris animæ suæ: Deum denique perfecturum è cælo, quod ipsa flagitatura ad famuli sepulcrum foret. Alia ex iis, quarum mentes procurabat, cum aliquando apud ipsum deploraret de obitu filii sororis, & unici quidem, *Atqui*, ait Franciscus continuò, *non est cur te tantopere excrucies: alterum etiamnum utero gestat soror tua, à Domino Deo in locum illius alterius suffectum.* Hoc verò magis mirum pronunciatum ab eo tàm fidenter fuisse, quod tunc mulier ante triduum modò conceperat, uti post ex eo patuit, quod totos novem deinde menses, dempto triduo, uterum gestavit. Ut autem illius ortum infantuli, sic pueri cujusdam obitum non minus certò prædixit, Femina quædam cum eo sermoci-

mocinans, cum diceret inter alia, certum sibi esse ad liberalem institutionem filii, sumptui nulli parcere, vel cum incommodo, *Ego verò*, inquit Franciscus, *auctor tibi sum, sumptus illos aliò transferas: neque enim filius tuus diu futurus in vivis est.* Matrem perculit inopinata denunciatio, at salutarem in modum: licuit enim Christianæ feminæ, ad tristem casum excipiendum, per otium sese comparare: puer quidem ante annum evolutum morte sublatus est. Alia apud eum memorans de viri sui nequitia, sævitiaque, à Francisco bono animo esse jussa est: cupere se cum illo agere coram. *Atqui si faxis*, inquit misera, *non modò nihil me juveris, sed etiam jam ferocem exacerbaveris magis: novi illius ingenium: objurgationis impatiens, in me impotentius desæviet.* Hic verò Franciscus, postquam aliquandiu cogitabundus hæserat, nihil dubitans, *Ergò*, infit, *confidito; intrà breve temporis intervallum mores vitæque institutum mutabit vir tuus.* Et planè ita ut pius vates dixerat, contigit: occulta quadam efficacitate sic brevi resipuit homo, ut superiorem licentiam nequitiamque aver-

ſatus, placidiſſimè deinceps vixerit cum uxore, à caupona prorſus abſtinens, Chriſtianique retinens officii. Luctuoſior vaticinatio de perdita puella quadam. Hæc cùm ex flagitio emerſiſſe crederetur, traditaque eſſet matronis è Congregatione S. Caroli, unde caſtè & piè vivere diſceret, nihil non frugis pollicebatur, dum earum ope ac ſumptibus turpis morbus abigeretur, quo ferè proſtibula iſtiuſmodi luere fœdam intemperantiam ſolent. Ergo adeunt ad Franciſcum miſericordes feminæ, remque ita exponunt, ut nihil dubitantes, quin conſilium per ſe honeſtum plumque approbaturus eſſet magnoperè, penè ſibi ipſæ gratularentur; præſertim cùm ipſe identidem eaſdem incitaſſet ultrò ad alias eadem lue liberandas. At is, contrà quàm putaverant, fronte corrugata vultuque ſeveriori, dehortari magnopere ab incepto. Miratæ mulieres, pergunt tamen, opponuntque, hinc, miſeram illam, adoleſcentulam adhuc eſſe: cum nondum flagitii conſuetudo inoleverit, haud difficillimè indolem alioqui perdocilem ad virtutem honeſtatemque

temque flexum iri; illinc, Franciscum ipsum auctorem jam fuisse, ut aliis multis eadem labe inquinatis succurreretur: quam beneficentiam ejus hortatu non semel in externas mulierculas exercuissent, eam per æquum esse civi suæ non negari. At vir Dei, Ego verò, inquit, *studium hocce vestrum laudo magnoperè; nec dubito quin egregiam illam voluntatem copiosè aliquando muneraturus sit Dominus; at ita, si nihil ultrà movebitis: sin pergetis, illud denuntio, pernitiem vos certissimam creaturas ei, cui tantopere studetis; proinde absistatis censeo, & quo statu est, miseram relinquatis.* Sed morem haud gessere inconsultæ mulieres; adhibent Chirurgum, immerentemque consanant: verùm vix convaluerat, cum ad superiorem intemperantiam rediit, ingemiscentibus matronis, & serius incusantibus pertinaciam suam, quæ Francisco, plus utique videnti, haud paruissent. Terrificum item quod perditæ alteri cecinit, quæ cum ter quaterve aut resipuisset, aut resipuisse putaretur; *Sic habeto*, ait vir Dei: *si hac vice fefelleris, morte repentina à Deo mulctabere, sic, ut ne momentum quidem ad exorandam veniam concedatur.* Funestam præ-

ctionem secutus funestior: aliquantè pòst, sclopus minor explosus in caput, miserrimo scorto vitam eripuit, cum maximè petulantes juvenes aliquot ad flagitium alliceret.

§. III. *Res miræ ab ipso in vita peractæ.*

SUnt hæ diversi generis, atque adeò vix ad certa capita revocari queant: proinde aliis alias subjungam ordine. Feminam non hæreticam modò, sed etiam in hæresi sic obfirmatam, ut viro nobili cujus in dynastia degebat, quique singulari quodam studio in id incubuerat diu, ut deviam, rectum ad iter reduceret, ad eam diem frustra, flexit Franciscus tribus verbulis. Cum enim per agrum Vivariensem iter faciens, illac fortè transiret, expostulasset que cum eo amicè, ut fit, pius dynastes de mulieris contumacia, quæ se nullis neque pollicitationibus, neque minis ab heterodoxis opinionibus deduci sineret, *Tu verò*, inquit, Franciscus, *illam per aliquem tuorum accersito.* Cùm venisset, *Eia*, infit, illam compellans, *non vis ad sanctam Ecclesiam Catholicam reverti? Quidni verò?* subjicit femina: *tu id à me*

poscis